

İkinci Teori - ikinci eylem

14.Nisan.1978 (Has.)

x İşçi sınıfının politik-sendikala
birliği üzerine

Uluslararası komünist hareketin ~~ixxi~~ başlıca belgeleri, komünistlerle sosyal-demokratlar arasındaki ^{eylem} birleş sorununu önemle ele alıyorlar. Öyle ki, başlıca gelişmiş kapitalist ülkelerde işçi sınıfının birleşik cephesi için verilen savaş öncelikle bu güçler arasındaki işbirliğine dayanıyor. 1969 Danışma Toplantısı, işçi sınıfının birliği için komünistlerin sosyal demokrat partilerle ^{eylem} işbirliği için ellerinden gelen her şeyi yapacaklarını belirtiyor.

Sosyal demokrat partilerle ^{eylem} işbirliği niçin böylesine önemle

müh

7

Uluslararası komünist hareketin işçi sınıfının birliği sorunu ile ortaya koyduğu ~~kurumsal~~ ilkeler Türkiye için de geçerlidir. Ama bu, ülkemizdeki özgül koşulları bir yana bırakma sonucunu doğurmaz. Gelişmiş kapitalist ülkelerdeki somut durumu mekanik olarak Türkiye'ye uygulamak bilimsel olmaz.

Türkiye işçi sınıfının sıralarındaki bölünmeler, <sup>gelişmiş kapitalist ülke-
lere göre</sup> henüz kemikleşmiş, sistemleşmiş olmaktan uzaktır. Yakın bir zamana kadar burjuvazinin baskıları ile örgütsüz ve bilinçsiz olarak bırakılmış işçi yığınları ~~yakın~~ gelişmiş kapitalist ülkelere oranla yeni sayılacak bir bilinçlenme süreci içinde bulunuyor. O bakımdan örneğin yeni biçimlenen bir sosyal-demokrat akımın işçi yığınları arasında ~~tarix~~ köklü gelenekleri yoktur. Sosyalist partilerin de durumu biliniyor. Bunlar da işçi sınıfının sıralarında gerçek birer güç durumuna gelememişler-

dir.

Nedir ki bu durum TKP'nin ^{eylem} birliği sorununa ~~ya~~ verdiği önemi azaltmıyor. İşçi sınıfının hızla bilinçlendiği ve örgütsel düzeyinin yükseldiği, savaş yeteneğinin arttığı koşullarda, şu ya da bu eğilimin, ~~xxxxxx~~ işçi hareketinde derin bölünmelere neden olması mümkündür. Bunu şimdiden önlemek ise, her şeyden önce TKP'nin ^{la} oportünist güçlendirilmesini sağlamak/, bölücü/eğilimlere karşı ideolojik savaşı ^{la} yoğunlaştırmak/ve işçi hareketinde ortaya çıkan politik örgütlerle, ^{sosyal demokrat kesimle} sosyalist partilerle ~~teyem~~ birliğini gerçekleştirmekle mümkündür.

TKP'nin sosyalist partiler karşısındaki tutumu baştan beri açıktır. EKP MK Genel Sekreteri İ.Bilen yoldaş, partinin 1977'de açıklanan konferansında "Partimiz TİP'le, TSİP'le savaş ortaklığı kurmak olanaklarını, yollarını arıyor" dedi. TKP bu çizgiye bağlı

Örneğin
9
TKP ~~amacı~~
kaldı. Bir dizi bildiride, Aralık 1977 yerel seçimlerinde, 17 Mart 1978 günlü MK çağrısında ve T MK'nin 1 Nisan'da yayınladığı 1 Mayıs Belgilerinde işçi sınıfının birliğini, sosyal demokratlarla eylem birliğini savundu.

TKP bu çizgiyi izlerken, söz konusu yönelişlerinin partilerin ideolojik açıdan eğilimlerini unutmuyor. Ama sosyalist akımın politikasındaki, demokratik ve sosyalist ben yeni niteliklerle özelliklere de gözlerini yumuyor. Sendikal harekette beliren sosyal-demokrat çizginin de belirgin olmasa bile ~~xxxx~~ sosyalizm amacına ~~xxxxxxx~~ benimsemesi eylem birliği açısından değer taşıyor.

Gerçekten de günümüzde, her şeyden önce Amerikan emperyalizmine, NATO'ya, büyüyen faşist tehlikeye, ~~xxxx~~ işsizliğe, yaşam pahalılığına karşı komünistlerle sosyalist ve sosyal-demokratların eylem birliği için ~~xxxxxx~~ geniş olanaklar vardır. ~~Kaldıxxxix~~ Sosyalizme

devrimin *aramasını gerçekleştirme*
 açılan ileri ~~bir~~ demokratik ve oradan sosyalist toplumun kurulması
devrimine gelmek
 amacı da komünistlerle, sosyalistlerin ve sosyal-demokratların eylem
 birliği alanı dışında değildir.

Programatik belgelerin gelişme süreci Sosyalist partilerin, ~~gerek TİP'in, gerekse TSİP'in~~ programları
 somut
 incelendiğinde, bunların bir çok/noktada TKP'ne yaklaştıkları görülür.
belgeler
 Bu ~~programlar~~ açıkça Marksçı-Leninci programlar olmamakla birlikte,
 bilimsel komünizmin ~~etkisi~~ etkisi altında ~~kalmaktadırlar~~ kalmaktadırlar.

~~Ne var ki, söz konusu partilerin yöneticileri izledikleri politi-~~

Aynı zamanda bu partilerin tabanındaki *bir çok* işçi, emekçi ve aydın kad-
 rolar içtenlikle anti-komünizme, anti-sovyetizme karşı çıkıyor, işçi
 sınıfının birliğini istiyorlar.

Nevar ki, söz konusu partilerin yöneticileri izledikleri politi-
 kayla ~~xx~~ hem programlarına, hem de kendi tabanlarının eğilimlerine ters
 düşüyorlar. Eylem birliğine yanaşmama eğilimi, bu partilerin *kimi* yönetici-
 lerini çoğu zaman anti-komünist çevrelerle/işbirliğine kadar sürüklü-
 yor. Aynı zamanda bu politika, bu partilerde kaçınılmazlıkla bölünme-
 lere, çelişmelere yol açıyor.

~~Legal~~ Sosyalist partiler çelişkili bir evrim gösteriyorlar.

~~xxxxxx~~ Bu partilerin yöneticileri önceleri
 savundukları oportünist görüşleri, örneğin Kıvılcımlının oportünist
 tezlerini, ya da eski TİP'in anti-sovyetik doğrultusunu bırakmış görü-
 nüyorlar. Bir zamanlar sekterce savundukları sözde "sosyalist devrim"
 stratejilerinde düzeltme yaptıkları izlenimini yaratıyorlar. Nedir ki,
 sözkonusu partilerin *kimi* yöneticileri bu yön düzeltme girişimleriyle atbaşı
 olarak TKP'ne daha yoğun olarak saldırmak yolunu tutuyorlar. Pék çok
 durumda, söz konusu partilerin birlik yanlısı kesimleri, bütün bu
 biçimsel düzeltme girişimlerinin TKP'ne karşı daha etkin konumlardan
 saldırı amacı taşıdığını görüyorlar. O nedenle, ~~eykxxxxxx~~
 sosyalist partilerin anti-TKP'cilikten vazgeçmeleri eylem birliği için
 birincil önem taşıyor.

dizi reformla, yığınların günlük dem olsa bazı istemlerini gerçekleştirebildiklerini görmezlikten gelmiyorlar. Örneği, gelişmiş kapitalist ülkelerdeki sosyal-demokrat partilerin çizgi ve programlarında demokratik unsurların yanı sıra, oportünistçe çarpıtılmış da olsa bazı sosyalist öğelerin varlığını da ~~komünistlerle yadsımak~~ doğru olmaz.

Bütün bunlardan dolayı, olumlu, olumsuz tüm yanlarıyla sosyal-demokrat partileri değerlendiren komünistler, bu akımı tanımlamışlardır. Gelişmiş kapitalist ülkelerdeki sosyal demokrat partiler oportünist, reformist tutumda işçi partileridir ve günümüzde sosyal demokrat ^{akımı işçi hareketi politik akımı} işçi hareketinde oportünist kanat olarak değerlendirilir.

Bu çözümleme sosyal-demokrat partilerin ideoloji ve politikalarındaki çelişkilerin sınıfsal içeriğini bulup çıkarmayı sağlar. Bu çelişkiler nedir? Birincisi, bu partilerdeki işçi aristokratları ve

karşısında zayıflatmalarından ve ~~gelecekte sxxxxxxx~~ ^{işçi sınıfı} toplumu sosyalist ~~dönüştürme~~ ^{çeyen} amacından uzaklaştırmaya çalışmalarından ileri geliyor. İkincisi, birlik ^{birleşim} sorunu, işçi sınıfını bölen bu eğilimlerin nesnel nedenlere dayanması ve sosyal-demokrat partilerin bugünden yarına yok olmayacakları olgusuyla daha da önem kazanıyor. ^{Batı} Avrupa sosyal-demokrat partilerinin ^{birleşim} ~~xxxxxxx~~ komünist partilerinden daha fazla sayıda işçi yığınını etki altında ~~tutxxxxxxx~~ tutuyor.

Bunların yanı sıra gelişmiş kapitalist ülkelerde, komünistler sosyal-demokrat partileri geleneksel burjuva partilerinden ayrımlı olarak ele alıyorlar. ~~xxx~~ Bu partilerin yönetici kadrolarının tekellere hizmet etmesine karşın, geniş tabanının, çıkarları bakımından hiç de burjuvaziyle bağdaşmadığını göz önüne alıyorlar. Aynı zamanda sosyal-demokrat partilerin tekellere hizmet etmekle birlikte, bir

ele alınmaktadır? Örneğin sosyal-demokrat partilerin komünistlerle ^{işbirlik} işbirliğine yanaşmalarından dolayı mı? Yoksa, sosyal-demokrat partilerin reel plâtıformları komünistler için de kabul edilir olduğu için mi? Kuşkusuz ~~kırxkixx~~ ^{işbirlik} komünistler bu nedenlerle birliğe ^{ine} yönelmiyorlar. Sosyal-demokrat partiler komünistlere yanaşmak şöyle dursun, bir dizi kararlar işbirliğini reddediyorlar. Hele komünistler için sosyal-demokratların bugünkü plâtıformları asla kabul edilir değildir. Çünkü bu plâtıform anti-komünizmi, anti-sovyetizmi içeriyor ve tekellerin egemenliğini sürdürmesine katkıda bulunuyor.

Öyleyse gelişmiş kapitalist ülkelerde komünistler niçin sosyal-demokrat partilerle işbirliği sorununu böylesine ~~xx~~ ^{ele} önemle alıyorlar.

^{Eylem} Birlik sorunu, sosyal demokrat partilerin işçi sınıfını çok ciddi bir şekilde bölmelerinden ve bugün için tekellerin baskıları

küçük burjuva aydınları ile bu partilerde yer alan işçiler arasındaki gelişmedir. İkincisi ise, bu partilerin burjuva görüşlerinin ve tekel-lerin çıkarlarının yansıdığı tutumları ile ~~bu~~ işçi sınıfının istemle-
~~ri~~ rini içeren tutum arasındaki gelişmedir. ~~Bu politikanın~~
~~karakteri küçük burjuvadır.~~

Gelişmiş kapitalist ülkelerde, komünistler, sosyal-demokratlar ^{partilerle} ~~ve~~ ^{onları ele alan işçi örgütlerinin durumunu göz önünde tutuyor} aralarındaki bütün ilkesel ayrılıklara karşın, ~~birlik~~ araya gelebilmek için pek çok ortak görüş ve çıkar olduğunu söylüyorlar. Güncel istemle-
rin gerçekleştirilmesi, barış, yumuşama gibi minimal ve yakın istem-
ler için ortak savaştan, sosyalizm için savaşa kadar sosyal-demokrat-
lara ^{eylem} birlik öneriyorlar.

Kuşkusuz bütün bunlar, komünistlerin aradaki ideolojik ayrılıkları unutmaları anlamına gelmez. Ama bu ayrılıklar eylem birliği için aşılmaz engeller değildir.

aylam 6

Ama, bütün bunlar birliğin tüm koşullarının varlığını göstermez. ~~Yeterli~~ 1969 Danışma Toplantısında belirtildiği gibi "pek sosyalist tabbiidir ki, sosyalizmden yana olan/partilerin burjuvazi ile sınıf uzlaşmacılığıxx tutumunu kesinlikle bırakmış olması, barış, demokrasi ve sosyalizm için etkili bir savaş verme politikasını benimsemiş olması gereklidir." İkincisi, sosyal-demokrat partilerin, anti-komünizm politikalarından vazgeçmeleri gereklidir.

Sonuç olarak, ~~gerek~~ komünist partilerinin tutarlı, ardıcıl ve ilkesel politikası, ~~gerekse~~ komünist partilerinin güçlenmesi, sosyal demokratların iç çelişkilerinin belirginleşmesi, dünya sosyalist sisteminin başarıları, ~~devrinin barışçı yoldan gerçekleşmesi olarakla~~ ~~günün artması~~ demokratik haklar için savaşla sosyalizm için savaşın birbirine ~~yaklaşması~~ ^{aylana sığın boğlanın} gibi genel eğilimler komünist partileriyle, sosyal-demokrat partiler arasındaki ^{aylam} birliği koşullarını olgunlaştırıyor.

Komünistler eylem birliğini özellikle yığınların savaşlarında gerçekleştirmeye yöneliyorlar. Bu yöntem, kuşkusuz eylem birliğini sağlamanın temel yöntemidir. ~~Nedirxxx~~ Nitekim, TKP'nin özellikle şu son bir kaç yıl içinde gittikçe sertleşen sınıf savaşları içinde tüm sosyalist ve sosyal-demokrat işçileri, emekçileri eylem birliğine çağırması ~~xxx~~ sosyalist parti yöneticilerinin ve sosyal-demokrat işçilerin ~~xxx~~ izleyegeldikleri / CHP yöneticilerinin ters tutumlarını açığa çıkardı. DGM'lerine karşı ~~girisikler~~ DİSK'in başlattığı genel greve karşı ~~ix~~ işçi hareketindeki oportünist akımlar işbirlikçi burjuvaziyle ağız birliği ettiler. Bazı sosyalist parti yöneticileri tam bir körlük içinde direnişleri "oyun" olarak nitelediler. Bu eğilim, daha sonraki direnişlerde de kendini gösterdi. 1 Mayıs kanlı saldırısına karşı bu çevreler işbirlikçi burjuvaziyi, maocu ajanları suçlamak yerine, DİSK yöneticilerini sorumlu tutmaya yelten-

diler. En sonra da metalürji işçilerinin çetin grev savaşını arkadan vurmaya, işçiler başarıya ulaştıktan sonra da grevin başarısına gölge düşürmeğe kalkıştılar. ~~Re~~ Böylece, işçi hareketindeki bu sapmalar, küçük burjuva özelliklerini eylem alanında bütün açıklığıyla sergilemiş oldular.

Bu gelişmeler, elbette devrimci eyleme, işçi hareketine büyük zararlar ~~verdi~~. Ama, aynı zamanda da bugüne kadar TKP ile eylem birliğine yanaşmayan, Ulusal Demokratik Cephe girişimini TKP düşmanlığı ~~sık sık~~ silahıyla vuran kimi sosyalist parti yöneticilerinin konumları zayıfladı. Daha geniş çevreler, TKP ile eylem birliğine yanaşmamanın ~~gerekçeleri~~ sakat gerekçelerine inanmaz oldu.

Sosyalist parti yöneticilerinin TKP ~~ay~~ ile eylem birliğine yanaşmama yönünde yaydıkları gerekçelere burada kısaca bir göz atmak yararlı olacaktır. Nedir bu gerekçeler?

Bunlardan birisi, TKP'nin sosyalist partilerin bağımsızlığını ortadan kaldırmak, onları eritmek isteği yönündeki uydurma savdır. TKP MK Genel Sekreteri Bilen yoldaş, Konferans'ta okuduğu raporda, "bunlar ayrı ayrı partilerdir. Programları, tüzükleri ayrıdır. Tek cephe, savaş birliği kurmak, bu cepheye girecek partilerin kendilerini dağıtıp ortadan silinmeleri demek değildir." diyor.

Kimi zaman da TKP'nin illegal olmasının eylem birliğini olanaksız kıldığı söyleniyor. Bununla söylenmek istenen kendi yasal durumlarının komünist partiyle eylem birliği yapmaya engel olduğudur. Oysa TKP öyle masa başı oturmak, bu yolla eylem birliği yapmaktan değil, eylem içinde, savaş alanlarında dürüst bir dayanışma istiyor. Yığın örgütlerinde, sendikalarda eylem birliğinden söz ediyor. "Gizli partiyi nereden bulalım" yolundaki içtenliksiz sızlanmalar boşunadır. TKP'ne tüm yasal olanakları kullanarak saldırmasını bilen-

ler, (şu) hangi legal örgütte hangi güçlere karşı saldırırsak TKP'ne saldırmış oluruz (şu) hesabını yapabilenler, savaş arkadaşlığı kurmak isterlerse legal alanlarda kimlerle dayanışma içine gireceklerini kolaylıkla gestirirler.

Bazıları da, TKP'nin CHP ile eylem birliği kurmak istediğini, o nedenle de kendilerinin ~~bu~~ dışta bırakıldığını yayıyorlar. Bu doğru değildir. Herşeyden önce TKP CHP ~~ya~~ ni, ulusal demokratik cepheye katılmaya çağırıyor ve bununla asıl olarak bu partiye bağlanan milyonlarca işçiyi, emekçiyi temel alıyor. İkincisi, TKP ~~böylelikle birleşiyor~~ CHP ile eylem birliğini ulusal demokratik cephe temelinde ele alırken, sosyalist partilerle, işçi hareketindeki sosyal, demokratlarla eylem birliğini işçi sınıfının birliği amacıyla öne koyuyor. ~~Bu~~ CHP ve sosyalist partilerle eylem birliği birbiriyle gelişmek şöyle dursun, birbirini tamamlıyor. Ulusal demokratik cephe yolunda atılacak bir adımın

işçi sınıfının birliğini, işçi sınıfının birliği yolunda atılacak bir adımın ise ulusal demokratik cephenin gerçekleşmesini kolaylaştırır. Her iki düzeydeki eylem birliği arasına bir öncelik, sonralık konamaz.

Eylem birliğinin, politik ve sendikal bakımdan savaş cephesinin kurulması, elbette yalnız komünistlere bağlı değildir, ama komünistler uluslararası komünist hareketin deneylerinden çıkan sonuçları göz önüne ~~alın~~ almakla eylem birliği yolundaki gelişmeyi hızlandırabilirler. Bu açıdan önemli bazı noktalar şöylece sıralanabilir:

- Komünistler öteki işçi, ~~xxxx~~ ya da sosyalist partileriyle eylem birliği yapmaya çalışırken, bunların üzerinde hegemonya kurmayı değil, yalnızca işçi sınıfının çıkarını düşünmektedirler.

- Eylem birliğini sağlamanın temel yöntemi savaş alanlarında en geniş yığınları eylem birliği politikasına kazanmaktır. Oportünist yöneticilerin yaydıkları düşmanlıkları gidermenin en olası yerleri fab rikalardır.

- ~~Takım~~ Sosyalist partilerin tabanlarıyla kurulan eylem birliği onların yönetimleriyle eylem birliğini dışta bırakmaz. Komünistler her düzeyde eylem birliğine hazırdırlar.

--Asıl olan yığınların somut istemlerini doğru olarak belirlemek ve bu istemler çevresinde eylem birliği yapmaktır.

- Bununla birlikte komünistler ideolojik ve teorik sorunları Marksizm-leninizm, proletarya enternasyonalizmi bir yana itmiyorlar. ~~Komünizm~~ temelinde birlik için çalışmaktan geri durmuyorlar. Ama, eylem birliği için bu temelde anlaşmayı koşul olarak ileri sürmüyorlar. Aynı zamanda komünistler, ideolojik tartışmaların özü ve biçimini, eylem birliğini mümkün kılacak biçim de

ayarlıyorlar.

- Eylem birliği yolunda ilk adımı her zaman komünistler atıyor. Onlar, işçi sınıfının çıkarları için bu çıkarları zedelemeyen politik ödümler vermeye hazırdırlar.

- Özellikle eylem birliğine bu yaklaşım, beraberinde sağ yanılığın tehlikelerini de getiriyor. Bu da ilkesel bakımdan yanlış ödümlerle örgütsel, politik bağımsızlığı yitirme, oportünist akımların kuyruğuna takılmaktır. ~~Komünizmdir~~

Özellikle günümüzde, TKP'nin hızla nicel olarak geliştiği, en geniş yığınlarla eylemde yol göstermeye başladığı ve çeşitli partilerle eylem birliği yolunda daha güçlü bir şekilde çalıştığı koşullarda, temel olarak birliğe karşı görüşlere sağ oportünizme/karşı ideolojik savaşı yoğunlaştırmak daha da önem kazanıyor. Bu savaş eylem birliğine zarar vermez. Tersine anti-komünizmi gerileterek eylem birliğine olanak sağlar.

NİSÇİ SINIFININ politik, sendikal birliği Üzerine

S.D. Bundan önceki ~~xxx~~ yayınıımızda, komünistlerle, sosyalist ve sosyal-demokratlar arasındaki eylem birliği sorunu ele almış, incelemiştik. Sorunun Ülkemizde aldığı somut görünüşü belirtmiştik.

Bu yayınıımızda özetle, eylem birliğinde göz önüne alınacak bazı noktalara değinilecek, ayrıca sendikal birlik sorunu ele alınacaktır.

TKP, başından beri ~~xx~~ sosyalistler ve sosyal-demokratlarla eylem birliği yapmak için ~~xxxx~~ ardıcıl bir çaba harcadı. Nedir ki, eylem birliğinin gerçekleşmesi elbette yalnız komünistlerin isteklerine bağlı değildir. Komünistler kendi sıralarında disiplini, örgütlülüğü gerçekleştirdiler. Her tür politik savaş taktiğini, her tür eylem birliği politikasını uygulayacak güç TKP'nde vardır. O, sıralarında bu alanda

hiç bir gerçek zorlukla karşı karşıya değildir. Ne eylem birliğine yö-
 neldiği örgütlere karşı bağınazlığa varan düşmanlık eğilimleri, ne de
 eylem birliğine yapılacak örgütlerin peşine takılmak sonucunu doğu-
 racak ilkesizlik TKP sıralarında kök salamaz. Ama, sosyalist ve sosyal-
 demokratlar için aynı şeyleri söylemek hiç de olası değildir. Onlar,
 çoğu zaman varlıklarını sürdürebilmek için, ~~TKP~~ TKP düşmanlığını politi-
 kalarına temel yapıyorlar, komünistlere, TKP üyelerine karşı ~~kendi~~ ken-
 di tabanlarında düşmanlık yerleştirmeye çalışıyorlar. Bu durum onların
 iç çatışmalarında önemli rol oynuyor. Bu akımların tümünde, iç çatışmaların
~~TKP~~ TKP'ne karşı takınılacak tutumun ne olması gerektiği
 noktasında ortaya çıkması rastlantı değildir.

~~TKP~~ Sosyalist partiler ve sosyal-demokrat akım liderleri
 TKP ile eylem birliğine kendi oportünist, yasalıcı ve benzer görüşlerin-
 den ötürü yanaşmasalar da, kendi örgütlerini böylesi bir eylem birliğine

hazır saymassalar bile, bu akımların tabanı nesnel olarak eylem birliğine hazırdır. Öyle ki, daha şimdiden bir dizi yağın örgütünde bunun somut örnekleri görülmüyor. Özellikle Teknik Elemanların ortak örgütlerinden birinde böylesi bir eylem birliği gerçekleşti. TKP, bu eylem birliğini üzerinde önemle durulması gereken ~~xxxxxxkxxxxxxkxxxxxxkxxxxxxkxxxxxxk~~ ^{devlet kurulları} ~~xxxxxxk~~ ^{örnek} bir tutum olarak niteledi. Nevar ki, ~~komünistlerle sos-~~ ^{yalistler} arasında ~~xxxxxxkxxxxxxk~~ bir örgüt düzeyinde gerçekleşen bu eylem birliği, Yürüyüş Dergisi yazarlarınca "önemsiz", "öteki demokratik kitle örgütlerinden farkı olmayan bir gelişme" olarak küçültülmeye, dikkatlerden kaçırılmaya çalışıldı. Yalnız bu örnek bile, TKP'nin eylem birliğinde ne denli ^{önemli} ~~hazır~~ ^{olduğunu}, buna karşılık kimi sosyalist yöneticilerin eylem birliğinden ^{durumlarında} ~~korktuğunu~~ ^{nasıl} açıkça gösteriyor. ~~Ayrıca~~ ¹⁹⁴⁶ Peki, böyle olunca ~~nasıl~~ eylem birliği gerçekleşti? Birincisi, komünistlerin kesin etkinliği, gücü eylem birliğinin gerçekleşmesinde çözümleyici rol oyna-

400
1. ikincisi, komünistlerle eylem birliğine yanaşan sosyalist ^{ler} teknik
elemanlar ^{kimi} kendi yöneticileri gibi ~~XXXX~~ sektör davranmadılar.

Uluslararası komünist hareketin uzun savaş tarihi boyunca eylem birliği sorununda çok değerli bir deney biriktirdi. Bu deneylerden çıkarılacak bir kaç yöntemsel noktaya özetle değinelim.

Eylem birliği için yürütülen savaşta dikkat edilecek noktalar nelerdir?

- Komünistler öteki işçi, ya da sosyalist partileriyle eylem birliği yapmaya çalışırken, bunların üzerinde hegemonya kurmayı değil, yalnızca işçi sınıfının çıkarını düşünmektedirler. Kuşkusuz, işçi sınıfının çıkarlarını sonuna kadar, en tam biçimde ^{komünist partisi dile getiriyor.} yalnız proletaryaya parti

Bunun için savaşılır.

14.Nisan.1978 (Has.)

İşçi sınıfının politik-sendikala

birliği üzerine iii

Uluslararası komünist hareketin ~~ixxi~~başlıca belgeleri, komünistlerle sosyal-demokratlar arasındaki birlik sorununu önemle ele alıyorlar. Öyle ki, başlıca gelişmiş kapitalist ülkelerde işçi sınıfının birleşik cephesi için verilen savaş öncelikle bu güçler arasındaki işbirliğine dayanıyor. 1969 Danışma Toplantısı, işçi sınıfının birliği için komünistlerin sosyal demokrat partilerle işbirliği için ellerinden gelen her şeyi yapacaklarını belirtiyor.

Sosyal demokrat partilerle işbirliği için böylesine önemle

ele alınmaktadır? Örneğin sosyal-demokrat partilerin komünistlerle işbirliğine yanaşmalarından dolayı mı? Yoksa, sosyal-demokrat partilerin reel plântformları komünistler için de kabul edilir olduğu için mi? Kuşkusuz ~~birlik~~ komünistler bu nedenlerle ^{anlaş} birliğe yönelmiyorlar. Sosyal-demokrat partiler komünistlere yanaşmak şöyle dursun, bir dizi kararlarla işbirliğini reddediyorlar. Hele komünistler için sosyal-demokratların bugünkü plântformları asla kabul edilir değildir. Çünkü bu plântform anti-komünizmi, anti-sovyetizmi içeriyor ve tekellerin egemenliğini sürdürmesine katkıda bulunuyor.

Öyleyse gelişmiş kapitalist ülkelerde komünistler niçin sosyal-demokrat partilerle işbirliği sorununu böylesine ~~xx~~ önemle alıyorlar.

Eğer Birlik sorunu, sosyal demokrat partilerin işçi sınıfını çok ciddi bir şekilde bölmelerinden ve bugün için tekellerin baskıları

karşısında zayıflatmalarından ve gelecekte ~~sosyalist~~ toplumu sos-
yalist dönüştürme amacından uzaklaştırmaya çalışmalarından ileri ge-
liyor. İkincisi, birlik sorunu, işçi sınıfını bölen bu eğilimlerin
nesnel nedenlere dayanması ve sosyal-demokrat partilerin buünden
yarına yok olmayacakları olgusuyla daha da önem kazanıyor. Avrupa
sosyal-demokrat partilerinin komünist partilerinden daha fazla sayı-
da işçi yığınınını etki altında tutuyor.

Bunların yanı sıra gelişmiş kapitalist ülkelerde, komünistler
sosyal-demokrat partileri geleneksel burjuva partilerinden ayrımlı o-
larak ele alıyorlar. ~~Her~~ Bu partilerin yönetici kadrolarının tekelle-
re hizmet etmesine karşın, geniş tabanının çıkarları bakımından hiç
de burjuvaziyle bağdaşmadığını göz önüne alıyorlar. Aynı zamanda
sosyal-demokrat partilerin tekellere hizmet etmekle birlikte, bir

dizi reformla, yığınların günlük dem olsa bazı istemlerini gerçekleştirdiklerini görmezlikten gelmiyorlar. Öhansı, gelişmiş kapitalist ülkelerdeki sosyal-demokrat partilerin gizgi ve programlarında demokratik unsurların yanısıra, oportünistçe çarpıtılmış da olsa bazı sosyalist öğelerin varlığını da ~~kuşkuyla~~ yadsımak doğru olmaz.

Bütün bunlardan dolayı, olumlu, olumsuz tüm yanlarıyla sosyal-demokrat partileri değerlendiren komünistler, bu akımı tanımlamışlardır. Gelişmiş kapitalist ülkelerdeki sosyal demokrat partiler oportünist, reformist tutumda işçi partileridir ve günümüzde sosyal demok-rasi işçi hareketinde oportünist kanat olarak değerlendirilir.

Bu çözümleme sosyal-demokrat partilerin ideoloji ve politikalarındaki ilişkilerin sınıfsal içeriğini bulup çıkarmayı sağlar. Bu ilişkiler nedir? Birincisi, bu partilerdeki işçi aristokratları ve

küçük burjuva aydınları ile bu partilerde yer alan işçiler arasındaki gelişmedir. İkincisi ise, bu partilerin burjuva görüşlerinin ve tekel-lerin çıkarlarının yansıdığı tutumları ile ~~tüm~~ işçi sınıfının istemle-
~~xxxxxxxxxxxx~~mini içeren tutum arasındaki gelişmedir. Bu politikanın karakteri küçük burjuvadır.

Gelişmiş kapitalist ülkelerde, komünistler, sosyal-demokratlarla aralarındaki bütün ilkesel ayrılıklara karşın, ~~birlik~~ araya gelebilmek için pek çok ortak görüş ve çıkar olduğunu söylüyorlar. Güncel istemle-
 rin gerçekleştirilmesi, barış, yumuşama gibi minimal ve yakın istem-ler için ortak savaştan, sosyalizm için savaşa kadar sosyal-demokrat-
 lara birlik öneriyorlar.

Kuşkusuz bütün bunlar, komünistlerin aradaki ideolojik ayrılıkları unutmaları anlamına gelmez. Ama bu ayrılıklar eylem birliği için aşılma-
 engeller değildir.

Ama, bütün bunlar birliğin tüm koşullarının varlığını göstermez. ~~Katexxi~~, 1969 Danışma Teplantısında belirtildiği gibi "pek sosyalist tabbiidir ki, sosyalizmden yana olan/partilerin burjuvazi ile sınıf uzlaşmacılığıxx tutumunu kesinlikle bırakmış olması, barış, demokras ve sosyalizm için etkili bir savaş verme politikasını benimsemiş olması gereklidir." İkincisi, sosyal-demokrat partilerin, anti-komünizm politikalarından vazgeçmeleri gereklidir.

Sonuç olarak, ~~kuxxx~~ komünist partilerinin tutarlı, ardıcıl ve ilkesel politikası, ~~kaxxkaxx~~ komünist partilerinin güçlenmesi, sosyal demokratların iç ilişkilerinin belirginleşmesi, ~~dünya sosyalist sisteminin başarıları, devrimin barışçı yoldan gerçekleşmesi olanaklarının artması, demokratik haklar için savaşla sosyalizm için savaşın birbirine yaklaşması gibi genel eğilimler komünist partileriyle, sosyal-demokrat partiler arasındaki işbirliği koşullarını olgunlaştırıyor.~~

Uluslararası komünist hareketin işçi sınıfının birliği sorunu ile ortaya koyduğu ~~ilkeler~~ ilkeler Türkiye için de geçerlidir. Ama bu, Ülkemizdeki özgül koşulları bir yana bırakma sonucunu doğurmaz. Gelişmiş kapitalist Ülkelerdeki somut durumu mekanik olarak Türkiye'ye uygulamak bilimsel olmaz.

Türkiye işçi sınıfının sıralarındaki bölünmeler, henüz kemikleşmiş, sistemleşmiş olmaktan uzaktır. Yakın bir zamana kadar burjuvazinin baskıları ile örgütsüz ve bilinçsiz olarak bırakılmış işçi yığınları ~~yakın~~ gelişmiş kapitalist Ülkelere oranla yeni sayılacak bir bilinçlenme süreci içinde bulunuyor. O bakımdan örneğin yeni biçimlenen bir sosyal-demokrat akımın işçi yığınları arasında ~~tarix~~ köklü gelenekleri yoktur. Sosyalist partilerin de durumu biliniyor. Bunlar da işçi sınıfının sıralarında gerçek birer güç durumuna gelememişler-

dir.

Nedir ki bu durum TKP'nin Birlik ^{engelleri} sorununa ~~ge~~ verdiği önemi azaltmıyor. İşçi sınıfının hızla bilinçlendiği ve örgütsel düzeyinin yükseldiği, savaş yeteneğinin arttığı koşullarda, şu ya da bu eğilimin, ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ işçi hareketinde derin bölünmelere neden olması mümkündür. Bunu şimdiden önlemek ise, her şeyden önce TKP'nin ^{la} güçlendirilmesini sağlamak, ^{la} oportünist bölücü/eğilimlere karşı ideolojik savaşı yoğunlaştırmak/ve işçi hareketinde ortaya çıkan politik örgütlerle, sosyalist partilerle ^{soyut birleşim} ^{kararlı} eylem birliğini gerçekleştirmekle mümkündür.

TKP'nin sosyalist partiler karşısındaki tutumu baştan beri açıktır. EKP MK Genel Sekreteri İ.Bilen yoldaş, partinin 1977'de açıklanan konferansında "Partimiz TİP'le, TSİP'le savaş ortaklığı kurmak olanaklarını, yollarını arıyor" dedi. TKP bu çizgiye bağlı

9.11.1977
TKP
kaldı. Bir dizi bildiride, Aralık 1977 yerel seçimlerinde, 17 Mart 1978 günlü MK çağrısında ve T MK'nin 1 Nisan'da yayınladığı 1 Mayıs Belgilerinde işçi sınıfının birliğini, sosyalistlerle eylem birliğini savundu.

TKP bu çizgiyi izlerken, söz konusu partilerin/küçük burjuva ideolojik açıdan eğilimlerini unutmuyor. Ama sosyalist akımın politikasındaki demokratik ve sosyalist özelliklere de gözlerini yumuyor. Sendikal harekette beliren sosyal-demokrat çizginin de ~~kim~~ sosyalizm amacına ~~ulaşmak~~ benimsemesi eylem birliği açısından değer taşıyor.

Gerçekten de günümüzde, her şeyden önce Amerikan emperyalizmine, NATO'ya, büyüyen faşist tehlikeye, ~~kim~~ işsizliğe, yaşam pahalılığına karşı komünistlerle sosyalist ve sosyal-demokratların işbirliği için ~~çok~~ geniş olanaklar vardır. ~~Kısa~~ Sosyalizme

açılan ileri bir demokrasi ve oradan sosyalist toplumun kurulması, amacı da komünistlerle, sosyalistlerin ve sosyal-demokratların eylem birliği alanı dışında değildir.

Sosyalist partilerin, gerek TİP'in, gerekse TSİP'in programları somut incelendiğinde, bunların bir çok/noktada TKP'ne yaklaştıkları görülür. Bu programlar açıkça Marksçı-Leninci programlar olmamakla birlikte, bilimsel komünizmin güçlü etkisi altında kalmaktadırlar.

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

Aynı zamanda bu partilerin tabanındaki işçi, emekçi ve aydın kadrolar içtenlikle anti-komünizme, anti-sovyetizme karşı çıkıyor, işçi sınıfının birliğini istiyorlar.

Nevar ki, söz konusu partilerin yöneticileri izledikleri politikayla hem programlarına, hem de kendi tabanlarının eğilimlerine ters düşüyorlar. Eylem birliğine yanaşmama eğilimi, bu partilerin yöneticilerini çoğu zaman anti-komünist çevrelerle/işbirliğine kadar sürüklüyor. Aynı zamanda bu politika, bu partilerde kaçınılmazlıkla bölünmelere, gelişmelere yol açıyor.

Legal sosyalist partiler gelişkili bir evrim gösteriyorlar.

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ Bu partilerin yöneticileri önceleri savundukları oportünist görüşleri, örneğin Kivılcımlının oportünist tezlerini, ya da eski TİP'in anti-sovyetik doğrultusunu bırakmış görünüyorlar. Bir zamanlar sekterce savundukları sözde "sosyalist devrim" stratejilerinde düzeltme yaptıkları izlenimini yaratıyorlar. Nedir ki, söz konusu partilerin yöneticileri bu yön düzeltme girişimleriyle atbaşı olarak TKP'ne daha yoğun olarak saldırmak yolunu tutuyorlar. Pek çok durumda, söz konusu partilerin birlik yanlısı kesimleri, bütün bu biçimsel düzeltme girişimlerinin TKP'ne karşı daha etkin konumlardan saldırı amacı taşıdığını görüyorlar. O nedenle, ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ sosyalist partilerin anti-TKP'cilikten vazgeçmeleri eylem birliği için birincil önem taşıyor.

diler. En sonra da metalürji işçilerinin çetin grev savaşını arkadan vurmaya, işçiler başarıya ulaştıktan sonra da grevin başarısına gölge düşürmeğe kalkıştılar. ~~En~~ Böylece, işçi hareketindeki bu sapmalar, küçük burjuva özelliklerini eylem alanında bütün açıklığıyla sergilemiş oldular.

Bu gelişmeler, elbette devrimci eyleme, işçi hareketine büyük zararlar verdi. Ama, aynı zamanda da bugüne kadar TKP ile eylem birliğine yanaşmayan, Ulusal Demokratik Cephe girişimini TKP düşmanlığı ~~sık sık~~ silahıyla vuran kimi sosyalist parti yöneticilerinin konumları zayıfladı. Daha geniş çevreler, TKP ile eylem birliğine yanaşmamanın ~~gereklilikleri~~ sakat gerekçelerine inanmaz oldu.

Sosyalist parti yöneticilerinin TKP ~~ile~~ ile eylem birliğine yanaşmama yönünde yaydıkları gerekçelere burada kısaca bir göz atmak yararlı olacaktır. Nedir bu gerekçeler?

Bunlardan birisi, TKP'nin sosyalist partilerin bağımsızlığını ortadan kaldırmak, onları eritmek isteği yönündeki uydurma savdır. TKP MK Genel Sekreteri Bilen yoldaş, Konferans'ta okuduğu raporda, "bunlar ayrı ayrı partilerdir. Programları, tüzükleri ayrıdır. Tek cephe, savaş birliği kurmak, bu cepheye girecek partilerin kendilerini dağıtıp ortadan silinmeleri demek değildir." diyor.

Kim zaman da TKP'nin illegal olmasının eylem birliğini olanaksız kıldığı söyleniyor. Bununla söylenmek istenen kendi yasal durumlarının komünist partisiyle eylem birliği yapmaya engel olduğudur. Oysa TKP öyle masa başı oturmak, bu yolla eylem birliği yapmaktan değil, eylem içinde, savaş alanlarında dürüst bir dayanışma istiyor. Yığın Örgütlerinde, sendikalarda eylem birliğinden söz ediyor. Gizli partiyi nereden bulalım yolundaki içtenliksiz sızlanmalar boşunadır. TKP'ne tüm yasal olanakları kullanarak saldırmasını bilen-

ler, hangi legal örgütte hangi güçlere karşı saldırırsak TKP'ne saldırırmış oluruzun hesabını yapabilenler, savaş arkadaşlığı kurmak isterlerse legal alanlarda kimlerle dayanışma içine gireceklerini kolaylıkla kestirirler.

Bazıları da, TKP'nin CHP ile eylem birliği kurmak istediğini, o nedenle de kendilerinin ~~bu~~ dışta bırakıldığını yayıyorlar. Bu doğru değildir. Herşeyden önce TKP CHP ~~ya~~ ni, ulusal demokratik cepheye katılmaya çağırıyor ve bununla asıl olarak bu partiye bağlanan milyonlarca işçiyi, emekçiyi temel alıyor. İkincisi, TKP ~~bu~~ CHP ile eylem birliğini ulusal demokratik cephe temelinde ele alırken, sosyalist partilerle, işçi hareketindeki sosyal, demokratlarla eylem birliğini işçi sınıfının birliği amacıyla öne koyuyor. ~~Bu~~ CHP ve sosyalist partilerle eylem birliği birbiriyle gelişmek şöyle dursun, birbirini tamamlıyor. Ulusal demokratik cephe yolunda atılacak bir adım

işçi sınıfının birliğini, işçi sınıfının birliği yolunda atılacak bir adımın ise ulusal demokratik cephenin gerçekleşmesini kolaylaştırır. Her iki düzeydeki eylem birliği arasına bir öncelik, sonralık konamaz.

Eylem birliğinin, politik ve sendikal bakımdan savaş cephesinin kurulması, elbette yalnız komünistlere bağlı değildir, ama komünistler uluslararası komünist hareketin deneylerinden çıkan sonuçları göz önüne ~~hiz~~ almakla eylem birliği yolundaki gelişmeyi hızlandırabilirler. Bu açıdan önemli bazı noktalar şöylece sıralanabilir:

- Komünistler öteki işçi, ~~prolet~~ ya da sosyalist partileriyle eylem birliği yapmaya çalışırken, bunların üzerinde hegemonya kurmayı değil, yalnızca işçi sınıfının çıkarını düşünmektedirler.

"TKP'nin Serisi"

142524
23.4.78

İşçi sınıfının politik, sendikal birliği üzerine IV.

S.D. Bundan önceki ~~xxx~~ yayınıımızda, komünistlerle, sosyalist ve sosyal-demokratlar arasındaki eylem birliği sorunu ele almış, incelemiştik. Sorunun ülkemizde aldığı somut görünüşü belirtmiştik.

Bu yayınıımızda özetle, eylem birliğinde göz önüne alınacak bazı noktalara değinilecek, ayrıca sendikal birlik sorunu ele alınacaktır.

TKP, başından beri ~~xx~~ sosyalistler ve sosyal-demokratlarla eylem birliği yapmak için ~~xxxx~~ ardıcıl bir çaba harcadı. Nedir ki, eylem birliğinin gerçekleşmesi elbette yalnız komünistlerin isteklerine bağlı değildir. Komünistler kendi sıralarında disiplini, örgütlülüğü gerçekleştirdiler. Her tür politik savaş taktiğini, her tür eylem birliği politikasını uygulayacak güç TKP'nde vardır. O, ~~sıralarında bu alanda~~

~~hiç bir gerçek zorlukla karşı karşıya değildir.~~ Ne eylem birliğine yöneldiği örgütlere karşı bağınazlığa varan düşmanlık eğilimleri, ne de eylem birliği~~xxxxxx~~ yapılacak örgütlerin peşine takılmak sonucunu doğuracak ilkesizlik TKP sıralarında kök salamaz. Ama, sosyalist ve sosyal-demokratlar için aynı şeyleri söylemek hiç de olası değildir. ^{Bu akımların düşmanları} Onlar, çoğu zaman varlıklarını sürdürebilmek için, ~~xx~~ TKP düşmanlığını politikalarına temel yapıyorlar, komünistlere, TKP üyelerine karşı ~~düşman~~ kendi tabanlarında düşmanlık yerleştirmeye çalışıyorlar. Bu durum onların iç çatışmalarında önemli rol oynuyor. Bu akımların tümünde, iç çatışmaların ~~başlıca konusu~~ ^{xxxxx} TKP'ne karşı takınılacak tutumun ne olması gerektiği noktasında ortaya çıkması rastlantı değildir.

~~xxxxxxx~~ Sosyalist partiler ve sosyal-demokrat akım liderleri TKP ile eylem birliğine kendi oportünist, yasalıcı ve benzer görüşlerinden ötürü yanaşmasalar da, kendi örgütlerini böylesi bir eylem birliğine

hazır saymasalar bile, bu akımların tabanı nesnel olarak eylem birliğine
 hazırdır. Öyle ki, daha şimdiden bir dizi yağın örgütünde bunun somut
 örnekleri görülüyor. Özellikle Teknik Elemanların ortak örgütlerinden
 birinde böylesi bir eylem birliği gerçekleşti. TKP, bu eylem birliğini
 üzerinde önemle durulması gereken ~~xxxxxx~~ ^{önemli saydığı}
~~xxxxxx~~ ^{örnek} bir tutum olarak niteledi. Nevar ki, ^{devri gruplar} ~~komünistlerle sos-~~
~~yalistler~~ arasında ~~xxxxxx~~ bir örgüt düzeyinde gerçekleşen bu eylem
 birliği, Yürüyüş Dergisi yazarlarınca "önemsiz", "öteki demokratik kitle
 örgütlerinden farkı olmayan bir gelişme" olarak küçültülmeye, dikkatler-
 den kaçırılmaya çalışıldı. Yalnız bu örnek bile, TKP'nin eylem birliği-
 ne ne denli ^{önemli saydığı} ~~hazır~~ olduğunu, buna karşılık kimi sosyalist yöneticilerin
 eylem birliğinden ^{önemsemediğini} ~~korktuğunu~~ açıkça gösteriyor. ~~xxxxxx~~ Peki, böylesi
^{durumlarında} ~~olunca~~ nasıl eylem birliği ^{nasıl} ~~gerçekleşti~~ ^{iyer}? Birincisi, komünistlerin kesin
 etkinliği, gücü eylem birliğinin gerçekleşmesinde çözümleyici rol oyna-

^{yer} ~~di~~, ikincisi, komünistlerle eylem birliğine yanaşan sosyalist ^{ler} ~~teknik~~
~~elemanlar~~ ^{kimi} kendi yöneticileri gibi ~~TKK~~ ~~sekte~~ davranmadılar.

Uluslararası komünist hareketin uzun savaş tarihi boyunca eylem birliği sorununda çok değerli bir deney biriktirdi. Bu deneylerden çıkarılacak bir kaç yönlemsel noktaya özetle değinelim.

Eylem birliği için yürütülen savaşta dikkat edilecek noktalar nelerdir?

- Komünistler öteki işçi, ya da sosyalist partileriyle eylem birliği yapmaya çalışırken, bunların üzerinde hegemonya kurmayı değil, yalnızca işçi sınıfının çıkarını düşünmektedirler. Kuşkusuz, işçi sınıfının çıkarlarını sonuna kadar, en tam biçimde ^{komünist partisi dile getiriyor.} ~~yalnız proletarya partisi~~ ~~çıkarmaktadır.~~
 Bunun için ~~sev~~ ^{sev} ~~22~~ ²² ~~40~~ ⁴⁰.

- Eylem birliğini sağlamanın temel yöntemi savaş alanlarında en geniş yığınları eylem birliği politikasına kazanmaktır. Oportünist yöneticilerin yaydıkları d şmanlıkları gidermenin en olası yerleri fab rikalardır, işyerleridir, savaş alanlarıdır.

- ~~Tahmin~~ Sosyalist partilerin tabanlarıyla kurulan eylem birliği onların yönetimleriyle eylem birliğini dışta bırakmaz. Komünistler her düzeyde eylem birliğine hazırdırlar.

--Asıl olan yığınların somut istemlerini doğru olarak belirlemek ve bu istemler çevresinde eylem birliği yapmaktır.

- Bununla birlikte komünistler ideolojik ve teorik sorunları Marksist-leninizm, proletarya enternasyonalizmi bir yana itmiyorlar. ~~Komünist~~ temelinde, ~~birlik~~ için çalışmaktan geri durmuyorlar. Ama, eylem birliği için bu temelde anlaşmayı koşullarak ileri sürmüyorlar. Aynı zamanda komünistler, ideolojik tartışmaların özü ve biçimini, eylem birliğini mümkün kılacak biçim de

ayarlıyorlar.

- Eylem birliği yolunda ilk adımı her zaman komünistler atıyor. Onlar, işçi sınıfının çıkarları için bu çıkarları zedelemeyen politik ödümler vermeye hazırdırlar.

- Özellikle eylem birliğine bu yaklaşım, beraberinde sağ yanlı-
gı tehlikelerini de getirir. Bu da ilkesel bakımdan yanlış ödümlerle
örgütsel, politik bağımsızlığı yitirme, oportünist akımların kuyruğu-
na takılmaktır. ~~Komünistlik~~

Özellikle günümüzde, TKP'nin hızla nicel olarak geliştiği, en
geniş yığınlarla eylemde yol göstermeye başladığı ve çeşitli partilerle
eylem birliği yolunda daha güçlü bir şekilde çalıştığı koşullarda,
temel olarak birliğe karşı görüşlere da önem
sağ oportünizme/karşı ideolojik savaş yoğunlaştırmak daha
kazanıyor. Bu savaş eylem birliğine zarar vermez. Tersine anti-komü-
nizmi geriletterek eylem birliğine olanak sağlar.

Sendikal birlik:

İşçi sınıfının savaşında, tüm ulusal, demokratik güçlerin direnişlerinde sendikal hareket her geçen gün biraz daha önemli rol oynuyor. Bugün, hiç bir politik parti sendikaların şu ya da bu konu üzerindeki düşüncelerini dikkate almazlık edemiyor. Özellikle DİSK çatısı altında yüzbinlerce işçinin sınıf ve yığın sendikacılığı ilkeleri temelinde bir güç haline gelmesi sendikal hareketin etkinliğini daha da arttırdı.

Nedir ki, sendikalar işçi sınıfının ~~herkesi~~ bütünü olmasa bile en büyük çoğunluğunu henüz örgütlemekten uzaktırlar. 5 milyonu aşan ücretliler ordusunun ancak 1 milyonu sendikalara üyedirler. ~~Kısık~~ Bir de, sendikal hareketteki bölünmeler, işçi sınıfının savaşının önüne ciddi engeller diyor. ~~Birçok~~ İşçi sınıfının daha ilk örgütlü ola-

rak tarih sahnesine çıkmasıyla birlikte burjuvaziyle uzlaşmayan sen-
 dikalar da ortaya çıktı. Bunların bir çoğunu komünistler ve bilinçli
 işçiler örgütledi. Bu sendikal gelenek ağır baskı koşullarında kimi
 zaman iyice zayıflayarak, kimi zaman da sıçramalarla gelişerek günü-
 müze ulaştı. ~~Rusya'da~~ Sınıf ve yığın sendikacılığı, günümüzde asıl
 gelişen eğilimi oluşturuyor. Bu gelişme düz bir doğrultu izlemiyor.
 Gerilemelerle, ilerlemelerle, duraksamalarla beliriyor. ^{Her yandan} Buna karşılık
~~Türk işçisi~~ ~~örneğinde olduğu gibi~~ burjuvazi baştan beri kendi ajanlarına
 sendikalar kurdurttu. Bunlar "partiler üstü" olmak adı altında tekелci
 burjuvazinin devlet politikasına işçi sınıfının bağlamak görevi gören
 sarı sendikalardır. Nedir ki, günümüzde bu anlamda sarı sendikacılık
 çözülme sürecine girdi. Özellikle, şu son beş yıl içinde "partiler
 üstü" olma maskesini atan bir dizi sarı-sendika, düpedüz gerici-faşist
 partilerin bir yan kolu olarak ortaya çıktı. Faşist MİSK ile, din

temelinde kurulu Hak-İş işçi sınıfını her türlü yöntemle parçalama amacını taşıyor. Bir de, işçi hareketinde beliren politik akımlar sosyalist sosyal-demokrat yöneticiler, sendikalarda ^{29.9.29.91} ~~bağımsız~~ merkezler oluşturmak için çalışıyorlar. Bu da sendikal birliğin geleceği için önemli bir tehlike olarak beliriyor.

TKP sendikaların örgütsel bağımsızlığının üzerinde önemle duruyor. Bu bağımsızlık ilkesine bağlılık, temelde sendikaları burjuvaziye doğrudan, -sarı-sendikacılık yöntemleriyle-, ya da dolaylı -reformist sınıf uzlaşmacılığı yöntemleriyle- bağlama girişimlerine karşı savaş anlamına geliyor. ⓧ

^{sözde bağımsızlığı} ~~neoliberal~~ Yaksa komünistler sendikaların "neoliberal" gibi bir oportünist ilke benimsemiyorlar. Sendikaları kendi partilerinin bir yan kuruluşu gibi görmek komünistlere ne denli yabancıysa, sendikaların eylemini

ⓧ Bu da sendikaların bağımsızlığını, sosyal, komünistlerin etkinliği içinde ve öncelikle güvence altına alması için gösteriyor.

ekonomik savaşla sınırlamak ve ~~xxx~~ sendikaları TKP'nin karşısına koymak girişimleri de komünistlerin ^{ne} ~~sart eleştirileriyle~~ ^{kesinlikle karşı çıkıyorlar.} karşılanıyor.

V.İ.Lenin sendikaları işçi sınıfının bağımsız örgütleri olarak, sınıf dayanışması ve ortak çıkarlar uğruna savaşın öğrenildiği okullar olarak ele almış, aynı zamanda komünist partisi ile sendikalar arasında ^{Sendikaların bağımsızlığını göz ardı etken eden} sıkı bir ilişki kurulması gereğini yadsıyanlara karşı amansız bir savaş vermiştir.

V.V.Zagladin başkanlığında bir yazarlar kolektifince hazırlanan ~~TKP Yayınları arasında çıkan V.V.Zagladin'in İşçi Sınıfının Bir Dünya komünist hareketi-Strateji ve taktiklerinin temelleri~~ adlı kitapta ~~kişi adlı broşürde V.V.Zagladin şöyle diyor:~~ "Komünist Partileri özel ve 'katıksız komünist sendikalar" örgütlenme görüşünü çoktan bırakmışlardır. (...) Komünistler, işçi sınıfının geniş yığınlarının üye olduğu sendikalarda aktif biçimde çalışarak, yığınların ekonomik ve politik istemleri için verilen savaşta başka ilerici partilerin temsilcileriyle birlikte, eylem birliğini oluşturmakta daha etkili olabilmektedirler."

TKP'nin sendikal harekette temel politikası, yukarda anılan sendikal bölünmüşlüğe son vermek, sınıf sendikacılığı temelinde işçi sınıfının birliğini sağlamaktır. Bu politika, farklı anlayışta sendikalar arasında eylem birliğinden geçerek, tek bir örgütte birliği amaçlamaktadır. Bunun yolu, işçiler ve tüm çalışanların grevli, toplu sözleşmeli sendikal hakları, ekonomik, sosyal ve politik istemleri için savaşımdan ve her iş kolunda sınıf sendikacılığını güçlendirmekten geçer. Sendikal demokrasinin tüm sendikalarda yaygın ve etkin işleyişini sağlamak için çaba harcamak, uluslararası sınıf sendikacılığı hareketiyle bağları güçlendirmek, sınıf sendikacılığının gelişmesine yönelik çalışmaların başlıca alanlarını oluşturmaktadır.

TKP, öteden beri DİSK'le Türk-İş arasında eylem birliğini savundu. Bu politika elbette, Türk-İş başlarının sarı-sendikacılık anlayışlarıyla bir uzlaşma anlamına gelmiyordu. Tam tersine, Türk-İş'e

yönelen eylem birliği önerileri, onun tabanındaki yüzbinlerce işçiye eyleme geçirici bir rol oynamakta, ve sarı-sendika ağalarının işçi sınıfı ~~anlık~~ birliğine düşman yüzlerini daha kesin ortaya çıkarmaktadır. ~~Kaldırılır~~ Aynı zamanda bu Konfederasyonda bir çok sendikanın sarı-sendikacılık konumlarından ayrıldığı, reformist anlayışlarla, sınıf ve yığın sendikacılığı anlayışları arasında bocaladığı, bir bölümünün ise hızla sınıf ve yığın sendikacılığına yaklaştığı ~~üç~~ açıktır. Açık, seçik bir eylem birliği plâtfomuyla bu güçler, ~~sendikalar~~ arasında eylem birliğini sağlamanın koşulları her zamankinden daha fazla olgunlaşıyor. ~~Bunda,~~ Artan ekonomik bunalım, faşist saldırılar eylem birliğini daha da ivedi kılıyor.

Kuşkusuz komünistler sendikalarda eylem birliğinin en önde gelen savaşçılarıdır. Onlar, sınıf uzlaşmacılığına, sarı-sendikacılı-

ğa, anti-komünizme karşı ardıcıl savaşıyorlar. İşçi sınıfının temel çıkarları, faşist tehlikeye, ^{anti-demokratik politik,} sendikal yasaklara, ^{emperyalist dayatmalara,} NATO'ya, ekonomik bunalımın yükünü emekçilerin sırtına yükleme politikasına karşı, demokrasi, bağımsızlık, barış, daha geniş toplumsal ve ekonomik haklar için ve asıl olarak da tüm sömürüye son vermek için işçi sınıfının ~~mükün~~ en geniş yığınlarını birleştirmeye çalışıyorlar.

1960 Komünist ve işçi partilerinin Moskova bildirgesinde şöyle denmekteydi: "Sendikal hareketin bölünmüş olduğu ülkelerde, birliğin yeniden sağlanması ve ülkeler-arası boyutlardaki birlik ve dayanışma işçi sınıfının politik yaşamındaki rolünün artması ve işçilerin çıkarlarını başarıyla savunulması için gereklidir." TKP, sendikelerdeki bütün işçilere, en başta sosyalist, sosyal-demokrat işçilere, politik partilere bağlı olmayanlara eylem birliği çağrısı yapıyor.

TKP 1969 komünist ve işçi partileri Moskova toplantısı bildirgesinde şu sözlerin altını imzaladı: "Bazı yöneticiler, farklı eğitimlerdeki sendikaların ulusal ve uluslararası düzeydeki eylem birliğine karşı engeller yaratmaktadırlar. Nevar ki, böyle bir birlik için duyulan özlem, sendikal hareket içinde son yıllarda herşeye karşın artmaktadır. Ulusal ve uluslararası çapta sendikal birliğin kararlı savunucuları komünistlerdir."

TKP MK Genel Sekreteri İ.Bilen yoldaş, Parti Konferansında okuduğu raporda şöyle dedi: "Sendika bolluğu, sendikal hareketin bölünmüşlüğü işçi hareketinin en zayıf yönlerinden biridir. Bu bölünmüşlüğü ortadan kaldırmak savaşı çoktan güncelleşmiştir. Bu savaş zor bir savaş kesimidir. TKP bu savaşa ayrı bir önem vermiş, öteden beri vermektedir"

TKP, partimiz, sendikal bölünmüşlüğe son vermek için vargüçle savaştı savaşıyor...

işgücünü kapitaliste ~~kiraya~~ ücret karşılığında kiraya veren her ~~herkesin~~ işçinin ister kalifiye olsun, ister sıra işçisi olsun kapitalistlerce sömürüldüğü gerçeği / ~~işçilerin birliğinin~~ işçileri birleşmeye yönelten somut, ve temel etkidir.

Gelişmiş kapitalist ülkelerde, ~~işçi~~ özellikle sosyal-demokrat partilerin iktidarda olduğu ülkelerde, işçi sınıfının kapitalistlerce sömürüldüğü gerçeği "işçileri sözüm ona yönetime katmak" ya da "işyerine ortak etmek" gibi manevralarla gizlenmeye çalışılıyor. Ama bu manevralar, emekle sermaye arasındaki çelişkileri yok etme ~~çabası~~ şöyle dursun, şimdi kapitalist ülkeler bu çelişkinin keskinleşmesiyle çetin sınıf savaşlarına, yüzbinlerce işçinin katıldığı grevlere tanık oluyor. Bu gerçek, bizim ülkemizde, burjuva reformizminin, sosyal-demokratlardan aldığı yöntemlerin de emekle sermaye arasındaki çelişkiyi ~~yok etmeye~~ ortadan kaldıramayacağını gösteriyor.

Örneğin, burjuvazi, özellikle kırlardan kentlere akan milyonlarca insanın işsizliğinden yararlanıyor. Onları, çalışan emekçilere karşı bir tehdit unsuru olarak kullanıyor. Böylece emekçileri birbirine düşürüyor. Ama, bu yöntem ve kapitalizmin, emperyalizme bağımlılığın doğurduğu bu işsizlik olgusu, aynı zamanda çalışan işçilerin arasındaki anlaşmazlıkları, bölünmeleri gidermede bir faktör oluyor. İşçiler, işten atılmaya karşı kendi aralarında birleşme zorunluğunu kavlıyorlar ve bütün provokasyonlara karşı işten atılan her işçi için, onun politik ~~görü~~ inançlarına ve sendikasının etiketine bakmadan topluca direnmeye başlıyorlar.

DD. Bundan önceki bölümde, ~~işçi~~ burjuvazinin, kimi sektörlerde, özellikle emperyalist tekellerin bulunduğu kolkarda ve bir de devlet sektörüne ait kimi işletmelerde daha yüksek ücret politikasıyla işçileri birbirine karşı koymaya çalıştığını belirtmiştik. Nedir ki, ülkemizde böylesi yöntemler işçilerin ücretlerine yönelen saldırının yanında devede kulak kalıyor. Derinleşen bunalım, işbirlikçi, tekelci

burjuvaziyi işçi ücretlerine karşı daha da saldırgan ~~hız~~ duruma getiriyor. Emperyalist ülkeler, Amerikan tekelleri ve bankaları, Türkiye hükümetlerinden ücretleri dondurmasını istiyorlar. Görülmemiş bir pahalılık ve enflâsyon koşullarında işçilerin ücretlerini dondurma yetenişleri, en geniş ~~emek~~ işçi yığınlarında birleşme ve saldırıyı durdurma eğilimini sürekli besliyor. Kaldı ki, işçiler, ücretlerindeki ~~hız~~ pahalılığın gerisinde kalan sözüm ona artmaya karşı, sömürü oranının kat ~~ve~~ kat arttığını yerli ve yabancı tekellerin yıllık kâflarındaki olaganüstü artıştan kolaylıkla çıkarıyorlar ve dayanılmaz iş koşullarının düzeltilmesi için birlikte savaşmaya yöneliyorlar.

İşçi sınıfı, yalnızca işsizlik ve pahalılık, aşırı sömürüye karşı birlikte savaş vermek eğilimi göstermekle kalmıyorlar. Özellikle işçi sınıfının sendikal ve politik haklarına karşı yönelen kanlı baskı ve terör de işçileri ortak düşmana karşı birliğe yöneltiyor. Türkiye işçi sınıfı şu son dönemdeki savaş tarihinde pek çok gelişmiş kapitalist ülkeye oranla çok daha çetin sınavlardan geçti, çok daha ağır baskı ve terörü göğüslemek zorunda kaldı. ~~15-16 Haziran~~ Kozlu direnişi, 15-16 Haziran olayları, DGM direnişleri, 1 Mayıs ve kanlı kırımlar, en son metalüröji işçilerinin direnişiyle, ~~İSK~~ DİSK'in faşist katliâma karşı genel grevi hep baskı ve teröre karşı işçilerin nasıl birleştiklerine tanıklık etti. Bu direnişlerde, Türk-İş'ten ~~DİSK'e, TKP'nden CHP'ne ve TİP'ne kadar tüm işçi hareketindeki güçler~~ ~~kırk~~ yönetindeki bütün ayrılıklara karşın tabanda birleştiler. TKP', bu birleşik eylemin çimentosu oldu.

Ülkemizde işçi sınıfının savaşında emperyalizme ve faşist tehlikeye karşı koymak birincil yeri tutuyor. ~~Türkiye~~ emperyalist sömürünün ve faşist tehlikenin can düşmanı işçi sınıfı ulusal bağımsızlık ve ileri bir demokrasi için savaşın içinde sıraların, her geçen gün biraz daha birleştirmek zorunda ~~ta~~ğunu kavırıyor. Örneğin, ~~anti~~anti-emperyalist, anti,faşist savaşında, tüm ulusal demokratik güçlerin cephesi yolunda

DİSK'in

bir çağrı yapması ve en başta da Türk-İş'e eluzatması rastgele bir olay değildir. Bu çağrı, emperyalizme ve faşist tehlikeye karşı işçi yığınlarındaki birlik eğilimini derinden yansıtmıştır ve son DİSK kongresinde alınan karar da bu eğilimin bir ürünüdür.

Bölünme etheolarında zayıflama
İşçi sınıfının birliği karşısına dikilen başlıca güçlerden biri burjuva reformizmidir. Geçtiğimiz bölümde burjuva reformizminin bölücü karakterini vurgulamıştık. Nedir ki, daha şimdiden, CHP'nin bir hükümet içinde~~xx~~ erke gelmesiyle birlikte, işçi yığınlarında yaratılan boş umutlar dağılmaya başladı. ~~Mekeş faşistixkankix~~ ~~sakxxxxxxkxxxxkxxxx~~ Seçimlerde işçilere verilen sözlerin tutulmaması, emperyalist boyunduruk zincirinin kırılmaması, faşist tehlikeye tehlikenin üzerine cesaretle yürünmemesi işçileri derin bir hayal kırıklığına sürükledi. Onlar giderek, "iş başa düştü" demeye başladılar ve emperyalizme, faşist tehlikeye karşı kendileri eyleme geçme eğilimi gösterdiler. Nitekim, 16 Mart kanlı saldırısına karşı DİSK'in ve TKP'nin çağrılarına yüzbinlerce işçi karşılık verdiler, genel greve geçtiler. Bu yığinsal devrimci eylem, reformist düşlerin dağılmasında önemli bir dönemeç oldu. CHP yöneticilerinin DİSK'e, işçi hareketine açıkça karşı tutum almaları reformizmin güçten düşmesi ~~xxxxxxkxxxxkxxxxkxxxx~~ sürecini hızlandırdı.

Bu durum, işçilerin emperyalizme ve faşist tehlikeye karşı, daha ileri haklar elde etmek, demokrasinin alanını genişletmek ve giderek tüm ulusal demokratik güçlerin erkini, ileri demokrasiyi kurmak yolunda daha atılımlı bir savaşa yüreklendiriyor. Bu yolda birlik eğilimleri güç kazanıyor. İşçiler burjuvazinin etkisinden sıyrılıp, TKP'nin çevresinde örgütlenmeye, ~~xxxx~~ *ve* sosyalist partilerle TKP arasında eylem birliği olanakları genişlemeye başlıyor

İşçi sınıfının birliğini bölmekte başlıca ideolojik silâh olarak kullanılan anti-komünizm ve anti-komünizm *Son zaman* giderek güçten düşüyor. Sovyetler Birliğinin ardıcıl barış politikası, özellikle

derin ekonomik bunalımlar içinde bocalayan ölkemize ~~xx~~ yaptığı yardımlar ~~xx~~ anti-komünizmin, anti-sovyetizm zmin güçten düşmesinde büyük rol oynuyor.

Kaldı ki, ~~xxxxxxxx~~ NATO'cuların uydurma Sovyet tehdidi palavralarıyla halkımıza yüklediği dayanılmaz silâhlanma yükünün foyası hızla ortaya çıkıyor. Bütçenin %50'sinin silâhlanmaya harcandığı ölkemizde, işçiler/ücretlerine göz dikenlerden "silâhlanmaya son vermelerini" istiyorlar. Bu gelişmeler, barış savaşının hızla güçlenmesi, anti-sovyetizm temelinde işçileri bölmeye çalışan sağ ve "sol" revizyonizme, özellikle Pekin'in örgütlediği maocu gurupçuklara ağır darbeler indiriyor.

İşçi sınıfının bölmeye çalışan burjuvazi, genellikle sosyalizmin dünya çapındaki başarılarını gözden gizlemeye yelteniyor. Ama, ne var ki, sosyalizmin, özellikle Sovyetler Birliğinin muazzam başarılarını, iletişim araçlarının böylesine geliştiği bir çağda artık yığınların gözünden gizlemek olası değildir. ~~xxxxxx~~ Kaldı ki, bir milyona yakın yurttaşımızın yurt dışında edindiği deneyler, proletarya enternasyonalizmi ilkelerinin canlı uygulanışına çeşitli fırsatlarla tanık olmaları uydurma ~~xxx~~ savların yürütülmesinde büyük rol oynuyor. Türkiye işçi sınıfı, uydurma sosyalizm modellerine değil, reel sosyalizme her geçen gün daha fazla ilgi duyuyor ve bu sosyalizmi karalayıcıları, bölücüleri güçten düşürüyor.

Genel olarak bütün kapitalist ölkelerde olduğu gibi, ölkemizde de genel eğilim, işçi hareketinin hızla güçlenmesi, emperyalizme, ileri demokrasi için ~~xxxxxx~~ yerli ve yabancı tekellere, faşist tehkileye karşı verilen savaşta ileri adımlar atması, ve bu gelişme içinde sosyalist devrimin politik ordusunun ~~xxxxxxxxxxxx~~ hazırlanmasında uygun durumların ortaya çıkmasıdır.

SD. Bütün bu sayılanlar, kuşkusuz işçi sınıfının birliği yönünde ortaya çıkan elverişli koşulları sergiliyor, birlik yolunda güçlü

etkenlerin varlığını kanıtlıyor. Nedir ki, bütün bu etkenler kendiliğinden işçi sınıfının birliğine yol açmaz. Gerekli olan, işçi sınıfı içinde eylem birliği için çaba gösteren güçlerin/amaca yönelik çalışmalarıdır.

İşçi sınıfının politik ve sendikal birliğinin baş savaştısı, en tutarlı savunucusu Türkiye komünist hareketi, ^{bu hareketin} onun biricik temsilcisi TKP'dir. İşbirlikçi burjuvazinin, emperyalizmin, Türkiye işçi sınıfını bölmeye, ~~yıkarak~~ işçi sınıfının değişik sendikal ve politik kolları arasındaki düşmanlıkları körüklemeye yönelik stratejisine karşı TKP, ~~kendi stratejilerimixkaymıslardxxx~~ kendi stratejisini koymuştur. Bu işçi sınıfının birliği için savaştık, onun/çeşitli partiler ve örgütler ~~xxxx~~ arasındaki düşmanlık ve ayrılıkları ortadan kaldırmak, işçi sınıfı hareketinin hem yakın, yani ulusal bağımsızlık ve ileri demokrasi ve hem de uzak yani sosyalizm amaçları için verdiği savaşta sağlam eylem birliğini sağlamak yolundaki çalışmaları kapsayan bir stratejidir.

Demek ki, işçi sınıfının birliği ilkesi, kısa erimli bir ~~ilke~~ amacı ifade etmiyor, o, stratejik bir ilkedir.

^{bu ilke} İşçi sınıfının birliği ilkesi, ^{bu ilke daha da geliştirilmiştir} ~~xxxx~~ V.İ.Lenin ^{ortaya attı.}

Komünist Enternasyonal'in Yürütme Kurulunun 1921 kararları ve Komintern-
nin 7. Kongresi ~~xxxx~~ kararları işçi sınıfının birliği ilkesini ^{somut koşullarda} daha da geliştirmiş, bu ilke uluslararası komünist ve işçi partilerinin 1957, 1960 ve 1969 belgelerine geçmiş, son Berlin Konferansında bir kez daha doğrulanmıştır.

Bütün bu enternasyonal hattı gerek programıyla, gerekse bir dizi MK bildirisiyle baştan sona kadar benimseyen TKP'nin işçi sınıfının birliği için çalışmasından doğal hiç bir şey olamaz.

Partimiz, işçi sınıfının birliği için savaş hafife almıyor. Bu savaşın, gerçekte, sağ ve sol oportünizme, her türden burjva etkilerine karşı amansız bir ^{ideolojik} savaş içinde gerçekleşeceğinin bilinciyle hareket ediyor. TKP, özellikle sosyal, demokratlar ve sosyalist kimi çevrelerde yer edinen eylem birliğine yanaşmama çizgisini kesinlikle alt edecektir.